

Константин Миладинов

С'анце ле, с'анце ти златно,
Зашчо си пушчил ко платно
Околу тебе смолови
Темни облаци покрови?

Жити небесна ширина
И жити твоја светлина,
Темни облаци разсеи,
И јасно, с'анце, угреи!

Вервиш ли, с'анце, шчо ми е?
В стреле си мене завиен.
И сега темен, печелен
Ја се нахожда опален?

С'анце ле, с'анце премило!
По с'ата земја си било;
Си видел други несчастен
Ко мене, с'анце, порастен?

Да живја, с'анце, без радост
Во најцветната ми младост! -
Кажи ми, има трпење?
Какво несносно м'ачење!

С'анце ле, облак разсеи

И чисто, златно угреи!
И мене, с'нце, зарадви.